

“ ఆ ది పీ ర్యు ము ” - విష విడ్డాన సర్వఫ్లము

॥ బిష్ణుష్టహేషెయ ॥

పుణ్యంబరధరం విష్ణుం శసితర్ణం చంపర్ణుఽమ్ |
తుభ్రణ్ణతదన్ ప్ర్యైమేత సర్వవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీనివిస భ్యోహేషెయ ॥

స్వముష్టుష్టుం మతజేత నీరియం కృపానిధి ।
పాశా వ్యోమ భణిష్టైతే భ్రంధో దయోనిధి ॥

॥ మహాభారత త్రైవం ఘలమ్ ॥

ద్వైపాయనోష్ట లుఱ నిష్పత్తమతుప్రమేయం । లుణ్యం తవిత్తతుధ పాతీతారం జితం చ ।
యే ఖారతం సతుభిగచ్ఛతి లేచ్యతోన్ । కిం తప్య తుండ్రరజ్లైరాశీచనేన్ ॥

॥ అధి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహాక్షీతే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్తమస్య, జగద్రూపణార్థం, అపతీర్ణస్య, శ్రీమద్రాలాండ్రకీసిచి
బ్రిహండనాయకస్య, శ్రీవేష్టాటీశ్వరస్యామినః, అసుగ్రహప్రసాదేన, సర్వోపాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్యురా, ఆయురార్థిశ్రీశ్వరాంబపుధ్వర్థర్థం, విషుచికాత్రమిజనిత, సమస్త, దుష్టుభావ నివారణార్థం
సర్వాంషి, నివృత్తిద్యురా, సకలత్రేయోఽభుధ్వర్థర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాభ్య, చతుర్వీర్థ, పురుషార్థ ఘల
సిద్ధుర్థం, వాఙ్మాసికాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జగ్నాథు, నిబ్రణార్థం, సమస్త, పాపక్షయుధ్వర్థం, గోసంరక్తణార్థం చ,
శ్రీమస్తపంభారతే, ఆదివర్యాసి, యథాత్మకీ, పట్టాశ్వరింశదధికశతతమ, సప్తచత్వారింశదధికశతతమ,
అధ్యాయాన్నర్థత శ్లోకపాఠాయం, ఆచార్యముఖేన కలిష్టమహే ॥

॥ వ్యోహేషెయ ॥

ల్యోహం తశిష్టహప్తైరం క్షేః ప్రాత్తమకల్పహమ్ |
శరిషరిత్తుఽం తందే షుకతితం తపోనిధిమ్ ॥

ల్యోహయ విష్ణుర్ణాయ ల్యోహర్ణాయ విష్ణుతే ।
నమే తై పుణ్యాఖధయే, ల్యోష్టోయ నమేనముః ॥

అధ్యాయః-146 పట్టుత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగృహపర్వ

విదురప్రేషితస్య ఖనకస్య లాఞ్జాగ్మేహ మహాబిలనిర్మాణమ్
స తథేతి ప్రతిప్రత్య ఖనకో యత్పుమాస్థితః ।
పరిభాషుత్రిరన్నాము చకార చ మహాబిలమ్ ॥

॥ 146-16 ॥

చక్రే చ వేశ్వనస్తస్య మధ్యేనాతిమహాద్బులమ్ ।
కపాటయుక్తమజ్ఞాతం సమం భూమాశ్చ భారత ॥

॥ 146-17 ॥

పురోచనభయాదేవ వ్యదధాత్పుంపుతం ముఖమ్ ।
స తస్య తు గృహద్వారి వసత్యశుభధీః సదా ॥

॥ 146-18 ॥

తత్త్ర తే సాయుధాః సర్వే వసన్తి స్నేహమౌం నృప ।
దివా చరన్తి మృగయాం పాణ్ణవేయా వనాద్వనమ్ ॥

॥ 146-19 ॥

విశ్వస్తవదవిశ్వస్తా వజ్ఞాయన్తః పురోచనమ్ ।
అతుష్టా తుష్టవద్రాజమ్మాషుః పరమపిస్మితాః ॥

॥ 146-20 ॥

న చైనానన్యబుధ్యాత్ నరా నగరవాసినః ।
అన్యత్ విదురామాత్యాత్పామ్తనకసత్తమాత్ ॥

॥ 146-21 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి జతుగృహపర్వణి జతుగృహవాసే పట్టుత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 146 ॥

అధ్యాయః-147 సప్తచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగృహపర్వ

లాఞ్జాగ్మేహాహః, పాణ్ణవానాం బిలమార్గేణ బహార్థిఃసరణాం చ

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి జతుగృహపర్వణి జతుగృహదాహే సప్తచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥147॥

వైశమ్యాయన ఉవాచ

తాంస్తు దృష్ట్యై సుమవసః పరిసంవత్సరోషితాన్ ।

విశ్వస్తానివ సంలక్ష్య హర్షం చక్రే పురోచనః ॥

॥ 147-1 ॥

పురోచనే తథా హృషై కొన్నేయో2థ యుధిష్ఠిరః ।

భీమసేనార్జునా చోభా యమో ప్రోవాచ ధర్మవిత్ ।

అస్మానయం సువిశ్వస్తాన్ వేత్తి పాపః పురోచనః ॥

॥ 147-2 ॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ

వజ్ఞాతో2యం నృశంసాత్మా కాలం మన్యే పలాయనే ।

ఆయుధాగారమాదీష్య దగ్ధా చైవ పురోచనమ్ ।

షట్టాణినో నిధాయేహ ద్రవామో2నభిలజ్ఞితాః ॥

॥ 147-3 ॥

వైశమ్యాయన ఉండా

అథ దానాపదేశేన కుస్తి బ్రాహ్మణాభోజనమ్ |
చక్రే నిశి మహారాజ ఆజగ్నిష్టత యోషితః ||

॥ 147-4 ॥

తా విష్ణుత్వ యథాకామం భుక్త్వ పీత్వ చ భారత |
జగ్నుర్మిశి గృహోవ సమనుజ్ఞాప్య మాధవీమ్ ||

॥ 147-5 ॥

నిషాదీ పజ్ఞపుత్రా తు తస్మిన్ భోజ్యే యదృచ్ఛయా |
అన్వార్తినీ సమభ్యగాత్ పపుత్రా కాలచోదితా ||

॥ 147-6 ॥

సా పీత్వ మదిరాం మత్తా పపుత్రా మదవిష్ణులా |
సహా సర్వైః సుతై రాజంప్రస్తిన్నేవ నివేశనే ||

॥ 147-7 ॥

సుష్టోప విగతజ్ఞానా మృతకల్ప నరాధిప |
అథ ప్రవాతే తుములే నిశి సుష్టోజనే తదా ||

॥ 147-8 ॥

తదుపాదీపయదీమః శేతే యత్త్ర పురోచనః |
తతో జతుగృహద్వారం దీపయామాస పాణ్డవః ||

॥ 147-9 ॥

సమవ్తతో దదౌ పశ్చాదగ్నిం తత్త నివేశనే |
జ్ఞాత్వ తు తద్గహం సర్వమాదీప్తం పాణ్డవన్ననాః ||

॥ 147-10 ॥

సురజ్ఞాం వివిశుస్తూర్షం మాత్రా సార్థమరిన్నమాః |
తతః ప్రతాపః సుమహాజ్ఞబ్లష్టేవ విభావసోః ||

॥ 147-11 ॥

ప్రాదురాసీత్తదా తేన బుబుధే స జనవ్రజః |
తదవేష్ట్య గృహం దీప్తమాహుః పారాః కృశానునా ||

పారా ఊచుః

॥ 147-12 ॥

దుర్యథనప్రయుక్తేన పాపేనాకృతబుద్ధినా |
గృహమాతృవినాశాయ కారితం దాహితం చ తత్ ||

॥ 147-13 ॥

అహో ధిగే ధృతరాష్ట్రస్య బుద్ధిర్మతిసమజ్ఞసా |
యః పుచ్చిన పాణ్డుదాయాదాన్నాహయామాస శత్రువత్ ||

॥ 147-14 ॥

దిష్ట్య త్విదానీం పాపాత్మా దగ్గోయమతిదుర్గుతిః |
అనాగసః సువిష్ణస్తాన్యే దదాహ నరోత్తమాన్ ||

॥ 147-15 ॥

వైశమ్యయన ఉండా

ఏవం తే విలపన్తి స్నే వారణావతకా జనా� ।

పరివార్య గృహం తచ్చ తస్థా రాత్రో సమస్తతః ॥

॥ 147-16 ॥

పాణ్ణవాశ్చాపి తే సర్వే సహా మాత్రా సుదుఃఖితాః ।

చిలేన తేన నిర్గత్య జగ్నైర్మలజ్ఞితాః ॥

॥ 147-17 ॥

తేన నిద్రోపరోధేన సాధ్వీసేన చ పాణ్ణవాః ।

న శేకుః సహసా గమ్తం సహా మాత్రా పరవ్తపోః ॥

॥ 147-18 ॥

భీమసేనస్తు రాజ్యస్తు భీమవేగపరాక్రమః ।

జగామ బ్రాత్మానాదాయ సర్వాన్నాతరమేవ చ ॥

॥ 147-19 ॥

స్వప్నమారోప్య జననీం యమావజ్ఞీన వీర్యవాన్ ।

పార్శ్వా గృహీత్యా పాణిభ్యం బ్రాతరో సుమహాబలః ॥

॥ 147-20 ॥

ఉరసా పాదపాన్ భజ్జన్మహీం పద్మాయం విదారయన్ ।

స జగామాపు తేజస్సీ వాతరంహా వృకోదరః ॥

॥ 147-21 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి జతుగృహపర్వణి జతుగృహదాహౌ సప్తచత్వారింశదధికశతమో 2ధ్యాయః ॥147॥

“ప్రిప్రిణితిక్”

ః “గౌతింర నాము స్థంక్రీర్ణస్తు” ॥

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

గ యదక్రపదబ్ధం మాత్రాహీసం చ యద్భువేత్తి,
తత్పర్యం క్షమాతాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥

॥ అథ లిష్టక్కీమ ప్రార్థనా ॥

గ సర్వేభవస్తు సుఖసం సర్వేసంతు నిరామయః ।
సర్వేభద్రాణి పశ్చంతు మాకళ్చిత్ దుఃఖభాగ్యవేత్తి ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥

గ కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్మా బుద్ధుత్తనా వా ప్రక్తతేస్స్ఫాభావాత్ ।
కరిష్మి యద్భుత్తకలం పరప్రి నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

గ శ్రీయః కాన్తాయ కణ్ణాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।
శ్రీవేజ్యాటుగివాసాయ శ్రీగివాసాయ మంగళమ్ ॥